

i at udtale sin egen vurdering af dette spørgsmål, ikke vil blive en gentagelse i historieskrivningen af det, vi oplevede med hensyn til henholdsvis hr. Matzen og hr. Jørgensen?

Kl. 14:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:42

Svend Auken (S):

Jeg deler fuldstændig hr. Krarups skepsis over for jurister og juridiske autoriteter, på samme måde som jeg har skepsis over for økonomer, når det drejer sig om økonomi, og for teologer, når det drejer sig om kristendomsforståelse. Det er en klart indbygget og på erfaringen solidt indarbejdet skepsis.

Men det er nu engang de instanser, vi har, og mit indtryk er, at Justitsministeriet har gjort et meget nyttigt stykke arbejde. Det er bare ikke afgørende for mig. Det, der har været afgørende for mig, er, at det her ikke bare er en afgørelse efter grundlovens § 20. For mig er spørgsmålet: Sker der med den her Lissabontraktat så store ændringer, at det er rimeligt at spørge befolkningen eller ej? Er vi på vej mod en europæisk forfatning uanset alle de smukke ord, eller har man standset den proces? Det er den slags overvejelser, som vi har gjort os, og som vi har diskuteret med eksperter i ind- og udland osv. Det har for os været afgørende. Så det har både været den juridiske og så den her mere samlede vurdering, der har spillet en vigtig rolle for os.

Kl. 14:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:43

Søren Krarup (DF):

Det glæder mig, at hr. Svend Auken har skepsis over for eksperter. Jeg vil dog lige sige, at med hensyn til teologer og kristendom er der det særlige ved det, at teologernes opgave er at sige: Alle ved bedst besked. For der er noget, der hedder det almindelige præstedømme.

Men må jeg så sige med hensyn til det, vi taler om her, nemlig Lissabontraktaten, at når vi her har at gøre med noget, hvor man altså erstatter enstemmighed med flertalsafgørelse, så er det jo indlysende for enhver, at der finder en begrænsning af suveræniteten sted. Det vil sige, at der er tale om noget, som i allerhøjeste grad betyder, at befolkningens suverænitæt vedrørende sine egne anliggender begrænses. Det er dog ejendommeligt, synes jeg, at man i den situation siger, at det alene er juristerne, der skal have lov at

bestemme, om der skal stemmes. Det er ikke det folk, hvis suverænitæt der til syvende og sidst er tale om.

Er hr. Auken ikke enig med mig i, at der dér er en skævhed, som også antyder noget grundlæggende galt, svarende til talen om juristerne?

Kl. 14:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Svend Auken (S):

Jeg synes, at det er et godt spørgsmål. Har vi større suverænitæt ved enstemmighed end ved flertalsafgørelser? Jeg vil give hr. Krarup et eksempel. Omkring budgettet er der stadig væk krav om enstemmighed, og det bliver der fortsat også i den nye traktat. Der skal være enstemmighed mellem landene om budgettet. Er det noget, der virkelig er godt for Danmark og giver suverænitæt? Nej, det har som konsekvens, at vi i år alene må betale 1,2 milliarder danske skatte-kroner til den engelske regering, fordi Margaret Thatcher, en af hr. Krarups store heltinder, svingede håndtasken og sagde: Jeg vil overhovedet ikke være med til at vedtage noget budget, hvis ikke jeg får jeres penge.

Og i kraft af enstemmigheden, som de store lande jo kan bruge, men som det er væsentligt sværere for de mindre lande at bruge, så bliver vi nu tvunget ikke bare til at betale til hende eller til hendes land, men også til Sverige, Tyskland og Holland i fremtiden. Efter min mening er det klart, at man, når man går over til 27 lande – hvis tingene overhovedet skal fungere – så er nødt til at have flere flertalsafgørelser. Og jeg skal gerne komme tilbage med nogle eksempler i næste omgang, for nu er min taletid udløbet.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ja tak. Den næste er fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:46

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Svend Auken sagde et par interessante ting om Amsterdamtraktaten. Jeg er glad for, at hr. Svend Auken i næste fase som svar på nogle spørgsmål sagde, at der faktisk var tre områder, som grundloven sagde at der skulle være afstemning om. Så sagde hr. Svend Auken: Dem kunne vi sagtens have forhandlet ud. Mener hr. Svend Auken virkelig, at de sagtens kunne have været forhandlet ud? Det handler om ligestilling, forbrugerbeskyttelse og sanktioner over for medlemsstater. Man kan jo også spørge sig selv,